

Traktatens almindelige bestemmelse om associering findes i artikel 238, der giver regler om Fællesskabets associering med tredielande, med sammenslutninger af stater eller med internationale organisationer. Specielle bestemmelser om Fællesskabets associering med lande og territorier, som ved Traktatens indgåelse havde særlige forbindelser til Belgien, Frankrig, Italien og Nederlandene, findes i artiklerne 131-36, som er omtalt ovenfor. I medfør af artikel 228 føres forhandlingerne om associering af Kommissionen, men aftalerne indgås af Rådet. Rådets bestemmelse herom træffes med énstemmighed efter indhentet udtalelse fra Parlamentet. Det forudses, at associeringsaftaler indgås mellem Fællesskabet som sådant og det pågældende tredieland. Da Medlemsstaterne ofte af associeringsaftalerne bliver bundet til at yde finansiel bistand, som antages at gå ud over, hvad der kan betragtes som en bestanddel af en aftale efter artikel 238, anvendes dog i praksis den fremgangsmåde, at aftale også indgås mellem de enkelte Medlemslande og tredielandet. Dette var således tilfældet med Grækenland fra 1961. Andre associeringsaftaler har Fællesskabet og Medlemsstaterne indgået med Tyrkiet i 1963, med Marokko og Tunis i 1969 og med Malta i 1971. For så vidt angår associeringsordningerne med afrikanske lande henvises til omtalen ovenfor under Traktatens fjerde del.

Artikel 239 fastslår, at de til Traktaten knyttede gensidige protokoller udgør en del af Traktaten, hvilket blandt andet har den betydning, at Domstolen er kompetent til at afgøre eventuelle tvister om disse protokoller.

Traktaten indeholder ingen regler om Fællesskabets opløsning eller om enkelte Medlemsstater udtræden, men giver i artikel 240 en bestemmelse om, at Traktaten gælder for ubegrænset tid. Dette, at en traktat ikke kan opsiges, kendes fra andre internationale organisationer, således De forenede Nationer, hvis pagt ligeledes principielt gælder for ubegrænset tid. Som for alle andre traktater kan det imidlertid antages, at også Traktaten om oprettelse af Det europæiske Fællesskab kan ophæves eller ændres og deltagerkredsen modificeres ved en ny modstående traktat. Udtræder en Medlemsstat, uden at overenskomst herom forinden er truffet med de øvrige Medlemsstater, vil sidstnævnte overfor den udtrædende stat naturligvis også være løst fra deres forpligtelser i medfør af Traktaten.

Artiklerne 241-248 giver bestemmelser af administrativ karakter om institutionernes nedsettelse, Fællesskabets regnskabsår og Fællesskabets tjenestemænd. Endvidere fastsættes datoen for traktatbestemmelsernes ikrafttræden til den 1. januar 1958. Traktatens sidste artikel angiver Fællesskabets officielle sprog. Disse har været fransk, tysk, italiensk og hollandsk. Med Danmarks, Irlands, Norges og Det forenede Kongeriges tilslutning vil Fællesskabets officielle sprog også omfatte dansk, engelsk og norsk.

De til Traktaten knyttede bilag, protokoller, konventioner og erklæringer

Til Traktaten knytter sig en række ledsagende dokumenter. Det er for det første bilag, som udtrykkeligt er nævnt i enkelte af Traktatens bestemmelser; for det andet protokoller og konventioner, som blev undertegnet af Medlemsstaternes regeringer samtidig med Traktaten, og for det tredje erklæringer, som blev fremsat af en eller flere af Medlemsstaternes regeringer i forbindelse med Traktatens undertegnelse.

Bilag

Der er fire bilag, hvoraf de to første indeholder lister over varer, som på forskellig vis skal indgå under Traktatens bestemmelser om fælles toldtarif og om fælles landbrugspolitik. Det tredje bilag indeholder en liste over usynlige transaktioner, som bør tillades i medfør af Traktatens bestemmelser om fri adgang til løbende betalinger imellem Medlemslandene. Det fjerde og sidste bilag indeholder en fortegnelse over de lande og territorier, som omhandles af Traktatens bestemmelser (artiklerne 131-136) om oversøiske landes og territoriers associering.

Protokoller

I protokollerne er fastsat bestemmelser om en lang række forskellige forhold af betydning for gennemførelsen af de i Traktaten fastsatte ordninger. Der gives i første protokol bestemmelser om vedtægterne for Den europæiske Investeringsbank, som er oprettet i medfør af Traktatens artikel 129. De følgende protokoller giver bestemmelser om forståelsen af visse af Traktatens regler i relation til specielle forhold vedrørende én eller flere af Medlemsstaterne. Blandt andet gives der i en protokol ved-